

тѣхъ св. Олтарь и да вѣдѣтъ безгрішны. Над-
вечерѣ, срѣще вѣскресеніе, задале сѣ чло-
вѣкѣ, кой-то караше двѣ мѣскы, натоварены
сѣ различны гостіа, потрѣбы на пѣстинни-
ци-тѣ, и вѣно на свѣршеніе Божественны-
тѣ тайиства. Това като дочакахъ ученици-
тѣ, обрадовани познахъ какъ клгодать
има у Бога тѣхъный старецъ. Празднивахъ
прочее св. Пасхѣ весело, и принесенны-тѣ
гостіа, отъ добрыхъ онзи чловѣкѣ, стигнахъ
имъ прѣхъ всичкѣ-тѣ пѣдесатницѣ. Дрѣ-
гый пѣтъ имъ сѣ слѣчи пакъ сѣще-то да
останѣтъ безъ храни, и братьа-та бѣхъ
на гріхѣ; нѣ Божѣ-та промыслъ и тогда
имъ достави нѣждны-тѣ.

А кога-то поиска да устрои монастырь за общежитіе на умножаванны-тъ всѣгда братья, помоли сѧ Богъ, ако е немѡ угоднo, да посочи, съ чюдесно знаменіе, едно мѣсто, на кое-то да гѣди основаніе на монастыря. И тѣй напхана у еднѣхъ кандидницѣхъ изгаснѣли свѣтели, и нарече въ молебѣ-тъ си, на кое-то мѣсто сѧ запалѣтъ отсамо-свѣтъ си, тамъ ще въздигне монастыря. Съ такъвъ мѣсль запѣтва сѧ изъ пѣсты-